

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5OboE/4/2015
Identifikačné číslo spisu:	6304115037
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6304115037.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnej: I. C., nar. XX. V. XXXX, bytom T., o vymoženie 237,34 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn.: 7Er/547/2004, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. augusta 2013, č. k.: 43CoE/261/2013-42, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie sa z a s t a v u j e .
Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa z a m i e t a .
Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnnej sa náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Brezno uznesením z 12. marca 2013, č. k. 7Er/547/2004-21 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“), vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). V odôvodnení uviedol, že splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu pre Mgr. Tomáša Kušníra je obsiahnuté v zmluve o úvere, ktorú uzavrel povinný s oprávneným a ktorá bola podkladom na spísanie notárskej zápisnice. Podľa tejto zmluvy povinný zároveň splnomocnil Mgr. Tomáša Kušníra, advokáta, aby v jeho mene uznal jeho záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia. Tohto zástupcu povinného určil oprávnený tým, že jeho osobu vopred uviedol ako zástupcu konajúceho za povinného, tým došlo k spochybneniu základného predpokladu pre udelenie plnej moci, a teda, že splnomocnenec bude hájiť záujmy povinného, pretože v danom prípade ide o osobu, ktorá už pri spisovaní predtlaču zmluvy o úvere bola v kontakte s oprávneným, a ktorá mala hájiť jeho záujmy v súvislosti s vymáhaním prípadných dlhov v budúcnosti. Súd dospel k záveru o absolútnej neplatnosti dohody o plnomocenstve uzavretej medzi povinným a Mgr. Tomášom Kušnírom v predmetnej zmluve o úvere, v dôsledku ktorej notárska zápisnica, na podklade ktorej sa vedie predmetné exekučné konanie, nie je spôsobilým

exekučným titulom, a preto súd exekúciu z dôvodu jej neprípustnosti aj bez návrhu zastavil.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 27. augusta 2013 sp. zn. 43CoE/261/2013 návrhy oprávneného na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Povinná pri uzatváraní zmluvy o úvere nemala možnosť voľby výberu zástupcu, pretože zmluva bola vyhotovená na predtlačí samotným oprávneným, v ktorej už bola osoba splnomocnenca - advokáta presne určená. Udelenie takéhoto plnomocenstva, splnomocniteľom - povinnou nerešpektuje základný predpoklad jeho udelenia, a to, že splnomocnenie bude predstavovať a brániť záujem povinnej, v dôsledku čoho sú záujmy splnomocneného advokáta v rozpore so záujmami povinného. Takáto dohoda o plnomocenstve je preto podľa § 39 OZ právnym úkonom absolútne neplatným. V zmysle § 41 ods. 2 exekučného poriadku nie je možné vykonať exekúciu na podklade notárskej zápisnice, obsahujúcej právny záväzok vyznačenej oprávnenej osoby, aj keď je tam označená aj osoba povinná, vrátane právneho dôvodu, predmetu a času plnenia, pretože povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou nesúhlasila. Uznatie dlhu splnomocneným advokátom, rovnako aj jeho vyhlásenie o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú právne úkony zástupcu, ktoré sú vykonané v rozpore s § 22 ods. 2 OZ, v dôsledku čoho sú podľa § 39 OZ neplatné. Odvolací súd návrhy na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p.) zamietol s odôvodnením, že v konaní nenastal žiaden z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p., pre ktorý by bolo možné konanie prerušiť, a to ani podľa osobitného zákona.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený odvolaním. To isté uznesenie napadol aj dovolaním, v ktorom uviedol, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 3. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nedostatočne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Oboer 360/2013, 5 OboE 152/2013, 5 Oboer 228/2013, 5 OboE 89/2013, 5 Oboer 188/2013, 5 OboE 92/2014, 5 Oboer 315/2013, 5 OboE 137/2013, 5 Oboer 240/2013, 5 OboE 97/2013, 5 Oboer 310/2013, 5 OboE 135/2013, 5 Oboer 300/2013, 5 OboE 128/2013, 5 Oboer 280/2013, 5 OboE 116/2013, 5 Oboer 218/2013, 5 OboE 82/2013, 5 Oboer 275/2013, 5 OboE 112/2013, 5 Oboer 320/2013, 5 OboE 139/2013, 5 Oboer 372/2013, 5 OboE 158/2013, 5 Oboer 276/2013, 5 OboE 113/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v

spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.